

Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

► **B** **REGULAMENTUL (UE) NR. 1333/2014 AL BĂNCII CENTRALE EUROPENE**
din 26 noiembrie 2014
privind statisticile referitoare la piețele monetare
(BCE/2014/48)
(JO L 359, 16.12.2014, p. 97)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
► <u>M1</u>	Regulamentul (UE) 2015/1599 al Băncii Centrale Europene din 10 septembrie 2015	L 248	45	24.9.2015
► <u>M2</u>	Regulamentul (UE) 2019/113 al Băncii Centrale Europene din 7 decembrie 2018	L 23	19	25.1.2019
► <u>M3</u>	Regulamentul (UE) 2019/1677 al Băncii Centrale Europene din 27 septembrie 2019	L 257	18	8.10.2019
► <u>M4</u>	Regulamentul (UE) 2020/2004 al Băncii Centrale Europene din 26 noiembrie 2020	L 412	31	8.12.2020

▼B**REGULAMENTUL (UE) NR. 1333/2014 AL BĂNCII CENTRALE
EUROPENE****din 26 noiembrie 2014****privind statisticile referitoare la piețele monetare****(BCE/2014/48)***Articolul 1***Definiții**

În sensul prezentului regulament:

1. „agent raportor”, „rezident” și „cu reședința” au sensul stabilit la articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 2533/98;
2. „instituție financiară monetară” (IFM) are sensul definit la articolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 al Băncii Centrale Europene (BCE/2013/33)⁽¹⁾ și se interpretează ca incluzând toate sucursalele IFM situate în Uniune și în AELS, cu excepția cazului în care se prevede altfel în oricare altă dispoziție din prezentul regulament;

▼M2

- 5a. „societăți financiare” înseamnă unități instituționale dotate cu personalitate juridică, care sunt producători de piață și a căror activitate principală constă în producerea de servicii financiare, astfel cum se stabilește în Sistemul european de conturi revizuit (SEC 2010), prevăzut de Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾;

▼B

6. „societăți nefinanciare” înseamnă sectorul societăților nefinanciare, astfel cum este prevăzut în SEC 2010;
7. „administrația publică” înseamnă unitățile instituționale care nu sunt producători pentru piață și a căror producție este destinată consumului individual și colectiv și care sunt finanțate din contribuțiile obligatorii vărsate de unitățile din alte sectoare, precum și unitățile instituționale a căror activitate principală constă în redistribuirea veniturilor și a averii naționale, astfel cum este prevăzut în SEC 2010;
8. „totalul principalelor active bilanțiere” înseamnă active totale minus alte active, astfel cum au fost definiți acești termeni în Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33);

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 al Băncii Centrale Europene din 24 septembrie 2013 privind bilanțul sectorului instituții financiare monetare (BCE/2013/33) (JO L 297, 7.11.2013, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind Sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană (JO L 174, 26.6.2013, p. 1).

▼ M2

9. „statistici referitoare la piețele monetare” înseamnă statisticile referitoare la tranzacții garantate, negarantate și cu instrumente financiare derivate având ca obiect instrumente de piață monetară, încheiate în perioada de raportare relevantă între agenți raportori și societăți financiare (cu excepția băncilor centrale atunci când tranzacția nu este în scopuri de investiții), administrația publică sau societăți nefinanciare clasificate ca „inter-bancare” în conformitate cu cadrul Basel III LCR, dar excluzând tranzacțiile intragrup;

▼ B

10. „instrument de piață monetară” înseamnă oricare din instrumentele enumerate în anexele I, II și III;
11. „fond de piață monetară” înseamnă un organism de plasament colectiv care necesită autorizarea ca organism de plasament colectiv în valori mobiliare conform Directivei 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ sau care este un fond de investiții alternative conform Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, investește în active pe termen scurt și are obiective distincte sau cumulative care oferă un randament corespunzător ratelor dobânzii de pe piața monetară sau care păstrează valoarea unei investiții;
12. „bancă centrală” înseamnă orice bancă centrală, indiferent de locul unde este situată;
13. „bancă centrală națională (bănci centrale naționale)” sau „BCN” înseamnă băncile centrale naționale ale statelor membre ale Uniunii;

▼ M2

14. „unități de observare statistică de referință cu obligații de raportare” înseamnă IFM rezidente în zona euro, cu excepția băncilor centrale și a FPM, care atrag depozite exprimate în euro și/sau emit orice alt instrument de natura datoriei și/sau acordă credite exprimate în euro, astfel cum sunt enumerate în anexele I, II sau III, de la/către alte societăți financiare, administrația publică sau societăți nefinanciare;

▼ B

15. „grup” înseamnă un grup de întreprinderi, inclusiv un grup bancar, dar fără a se limita la acesta, alcătuit dintr-o societate-mamă și filialele acesteia, ale cărui situații financiare sunt consolidate în sensul Directivei 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾;
16. „sucursală” înseamnă un punct de lucru care reprezintă o parte dependentă din punct de vedere juridic de o instituție și care desfășoară direct toate sau unele dintre tranzacțiile specifice activității instituției;

⁽¹⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

⁽²⁾ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

▼B

17. „sucursală din Uniune și AELS” înseamnă o sucursală situată și înregistrată într-un stat membru al Uniunii sau într-o țară AELS;
18. „Asociația Europeană a Liberului Schimb” înseamnă organizația interguvernamentală înființată pentru promovarea liberului schimb și a integrării economice în beneficiul statelor membre ale acesteia;
19. „tranzacție intragrup” înseamnă o tranzacție cu instrumente de piață monetară încheiată de un agent raportor cu altă întreprindere care este inclusă în aceeași situație financiară consolidată, potrivit metodei consolidării globale. Întreprinderile care iau parte la tranzacție sunt considerate incluse în „aceeași consolidare” potrivit metodei consolidării globale atunci când ambele:
- (a) sunt incluse într-o consolidare în conformitate cu Directiva 2013/34/UE sau cu standardele internaționale de raportare financiară (*international financial reporting standards* — IFRS) adoptate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ sau, în cazul unui grup a cărui întreprindere-mamă își are sediul principal într-o țară terță, în conformitate cu principiile contabile general acceptate ale acelei țări terțe considerate a fi echivalente cu IFRS în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1569/2007 al Comisiei ⁽²⁾ (sau cu standardele contabile ale unei țări terțe a căror utilizare este permisă în conformitate cu articolul 4 din acel regulament); sau
 - (b) sunt acoperite de aceeași supraveghere consolidată în conformitate cu Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ sau, în cazul unui grup a cărui întreprindere-mamă își are sediul principal într-o țară terță, aceeași supraveghere consolidată din partea autorității competente din țara terță, considerată echivalentă cu cea guvernată de principiile prevăzute la articolul 127 din Directiva 2013/36/UE;
20. „zi lucrătoare” înseamnă, pentru orice dată specificată într-un acord sau într-o confirmare pentru o tranzacție cu un instrument de piață monetară, ziua în care băncile comerciale și piețele valutare sunt deschise pentru activități generale (inclusiv activități cu instrumentul de piață monetară relevant) și decontează plățile în aceeași monedă ca obligația de plată care este plătită la această dată sau este calculată cu referință la această dată. În cazul unei tranzacții cu un instrument de piață monetară guvernat de un acord-cadru standard emis de Federația Bancară Europeană (*European Banking Federation* — EBF), Loan Market Association (LMA), International Swaps and Derivatives Association, Inc. (ISDA) sau alte asociații comerciale europene sau internaționale semnificative, se utilizează definiția furnizată sau incorporată în acestea prin trimitere. În legătură cu decontarea oricărei tranzacții cu un instrument de piață monetară care urmează a fi decontat printr-un sistem de decontare desemnat, înseamnă o zi în care sistemul de decontare este deschis pentru decontarea acestei tranzacții;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate (JO L 243, 11.9.2002, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1569/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de instituire a unui mecanism pentru determinarea echivalenței standardelor de contabilitate aplicate de emitenți de valori mobiliare din țări terțe, în conformitate cu Directivele 2003/71/CE și 2004/109/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 340, 22.12.2007, p. 66).

⁽³⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

▼ M2

- 20a. „instituție de credit” are sensul definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾;

▼ B

21. „zi de decontare TARGET2” înseamnă orice zi în care este deschis TARGET2 (sistemul transeuropean automat de transfer rapid cu decontare pe bază brută în timp real);
22. „acord de răscumpărare” înseamnă un acord în temeiul căruia părțile la acesta pot iniția tranzacții în care o parte („vânzătorul”) convine să vândă celelalte părți („cumpărătorul”) anumite „active” („valori mobiliare”, „mărfuri” sau „alte active financiare”) la o dată apropiată în schimbul plății prețului de cumpărare de către cumpărător către vânzător, cu un acord simultan al cumpărătorului de a revinde vânzătorului activele la o dată viitoare fixă sau la cerere, în schimbul plății prețului de răscumpărare de către vânzător cumpărătorului. Fiecare astfel de tranzacție poate fi o tranzacție de răscumpărare sau o tranzacție de cumpărare și revânzare. „Acordul de răscumpărare” poate însemna, de asemenea, un acord de constituire de active ca garanție și de acordare a unui drept general de reutilizare în schimbul acordării cu împrumut de numerar la o dată apropiată și rambursării împrumutului și a dobânzii la o dată îndepărtată în schimbul înapoierii activelor. Tranzacțiile de răscumpărare pot fi realizate cu o scadență predefinită („tranzacții de răscumpărare la termen”) sau fără o scadență predefinită, lăsând ambelor părți opțiunea de a conveni să reînnoiască sau să rezilieze acordul în fiecare zi („tranzacții de răscumpărare pe bază deschisă”);
23. „operațiune repo tripartită” înseamnă o tranzacție de răscumpărare în care un terț este responsabil pentru selectarea și administrarea colateralului pe durata vieții tranzacției;
24. „swap pe cursul de schimb” înseamnă o tranzacție de swap în care o parte vinde celelalte părți o cantitate specificată dintr-o monedă specificată în schimbul plății unei sume convenite dintr-o monedă diferită specificată pe baza unui curs de schimb valutar convenit (cunoscut drept curs de schimb valutar la vedere) cu acordul de răscumpărare a monedei vândute la o dată ulterioară (cunoscută ca scadență) în schimbul vânzării monedei cumpărate inițial la un curs de schimb valutar diferit (cunoscut drept cursul de schimb valutar forward);

▼ M2

25. „swap pe indicii ratei dobânzii overnight” sau „OIS” (*overnight index swap*) înseamnă un swap pe rata dobânzii în care rata variabilă periodică a dobânzii este egală cu media geometrică a unei rate overnight (sau a unui indice al ratei dobânzii overnight) pe o perioadă de timp specificată. Plata finală va fi calculată ca diferența dintre rata fixă a dobânzii și rata overnight compusă înregistrată pe durata vieții OIS aplicată valorii nominale a tranzacției;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

▼B

26. „cadrul Basel III LCR” înseamnă indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate (*Liquidity Coverage Ratio* — LCR) propus de Comitetul de la Basel și aprobat la 7 ianuarie 2013 de Grupul guvernatorilor băncilor centrale și al directorilor organismelor de supraveghere, organismul de supraveghere al Comitetului de la Basel pentru supraveghere bancară, ca un standard minim global de reglementare pentru măsurile privind lichiditatea pe termen scurt în sectorul bancar.

*Articolul 2***Unități de observare statistică efective cu obligații de raportare**

(1) Unitățile de observare statistică efective cu obligații de raportare constau în IFM rezidente din zona euro din cadrul unităților de observare statistică de referință cu obligații de raportare, care sunt identificate de Consiliul guvernatorilor ca agenți raportori în conformitate cu alineatul (2) sau (3), după caz, sau IFM identificate ca agenți raportori în conformitate cu alineatul (4) pe baza criteriilor prevăzute în acest regulament și care sunt notificate cu privire la obligațiile de raportare ale acestora în conformitate cu alineatul (5) (denumite în continuare „agenți raportori”).

(2) La data intrării în vigoare a prezentului regulament, Consiliul guvernatorilor poate decide că o IFM este un agent raportor în cazul în care IFM are totalul principalelor active bilanțiere mai mare de 0,35 % din totalul principalelor active bilanțiere ale tuturor IFM din zona euro pe baza celor mai recente date disponibile pentru BCE, respectiv:

- (a) date cu referința la sfârșitul lunii decembrie din anul calendaristic anterior notificării în conformitate cu alineatul (5); sau
- (b) în cazul în care datele de la litera (a) nu sunt disponibile, datele cu referința la sfârșitul lunii decembrie din anul anterior.

În sensul unei asemenea decizii, calcularea totalului principalelor active bilanțiere ale IFM respective exclude sucursalele din afara țării gazdă ale IFM respective.

(3) De la 1 ianuarie 2017 Consiliul guvernatorilor poate decide să clasifice orice altă IFM ca agent raportor pe baza dimensiunii totalului principalelor active bilanțiere ale acesteia în comparație cu totalul principalelor active bilanțiere ale tuturor IFM din zona euro, a importanței activităților IFM în tranzacțiile cu instrumente de piață monetară și a relevanței acesteia pentru stabilitatea și funcționarea sistemului financiar din zona euro și/sau statele membre individuale.

(4) De la 1 ianuarie 2017 Consiliul guvernatorilor poate decide, de asemenea, ca pentru fiecare stat membru din zona euro să fie identificate cel puțin trei IFM ca agenți raportori. În consecință, dacă, pe baza deciziilor Consiliului guvernatorilor luate în conformitate cu alineatul (2) sau alineatul (3), sunt selectate mai puțin de trei IFM într-un anumit stat membru din zona euro, unitățile de observare statistică efective cu obligații de raportare vor include și alte IFM din acest stat membru din zona euro care sunt considerate reprezentative de BCN relevantă (denumite în continuare „agenți raportori reprezentativi”), astfel încât cel puțin trei agenți raportori sunt identificați ca agenți raportori pentru acest stat membru din zona euro.

▼ B

Agenții raportori reprezentativi sunt selectați dintre cele mai mari instituții de credit rezidente în statul membru din zona euro în cauză, pe baza totalului principalelor active bilanțiere ale instituțiilor, cu excepția cazului în care BCN sugerează criterii alternative care sunt acceptate în scris de către BCE.

(5) BCE sau BCN relevantă notifică IFM în cauză cu privire la orice decizie a Consiliului guvernatorilor luată în conformitate cu alineatele (2), (3) sau (4) și cu privire la obligațiile acestora în temeiul prezentului regulament. Notificarea este transmisă în scris cu cel puțin patru luni înainte de începutul primei raportări.

(6) Fără a aduce atingere oricăror decizii ale Consiliului guvernatorilor luate în conformitate cu alineatele (2), (3) sau (4), BCN pot colecta, de asemenea, statistici referitoare la piețele monetare de la IFM rezidente în statul membru al acestora care nu sunt agenți raportori în conformitate cu alineatele (2), (3) sau (4), pe baza cerințelor de raportare statistică naționale ale acestora (denumite în continuare „agenți raportori suplimentari”). În cazul în care o BCN identifică agenți raportori suplimentari în acest mod, îi notifică cu promptitudine.

*Articolul 3***Cerințe de raportare statistică****▼ M4**

(1) În scopul elaborării periodice a statisticilor referitoare la piețele monetare, agenții raportori raportează către BCN a statului membru în care sunt rezidenți, pe bază consolidată, inclusiv pentru toate sucursalele acestora din Uniune și AELS, precum și pentru sucursalele lor din Regatul Unit, informații statistice zilnice referitoare la instrumentele de piață monetară. Informațiile statistice solicitate sunt specificate în anexele I, II și III. Agenții raportori raportează informațiile statistice cerute în conformitate cu standardele minime de transmitere, de acuratețe, de conformitate cu conceptele, de revizuire și de integritate a datelor prevăzute în anexa IV. BCN transmite informațiile statistice pe care le primește de la agenții raportori către BCE în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din prezentul regulament.

▼ M2

(2) BCN definesc și pun în aplicare mecanismele de raportare care trebuie urmate de agenții raportori cu privire la instrumentele de piață monetară. Aceste mecanisme de raportare asigură furnizarea informațiilor statistice solicitate și permit verificarea cu precizie a respectării standardelor minime prevăzute în anexa IV.

▼ B

(3) Fără a aduce atingere cerinței de raportare prevăzute la alineatul (1), o BCN poate decide că agenții raportori selectați în conformitate cu articolul 2 alineatele (2), (3) și (4) rezidenți în statul membru al BCN raportează informațiile statistice specificate în anexele I, II și III către BCE. BCN informează BCE și agenții raportori în consecință, iar BCE va defini și pune în aplicare mecanismele de raportare care trebuie respectate de agenții raportori și va prelua sarcina de colectare a datelor necesare direct de la agenții raportori.

▼ B

(4) În cazul în care BCN a selectat agenți raportori suplimentari și i-a notificat astfel cum se prevede la articolul 2 alineatul (6), aceștia raportează BCN informații statistice zilnice referitoare la instrumentele de piață monetară. BCN transmite BCE informațiile statistice pe care le primește de la agenții raportori suplimentari, la cererea BCE, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din prezentul regulament.

▼ M2

(5) BCN definesc și pun în aplicare mecanismele de raportare care trebuie respectate de către agenții raportori suplimentari în conformitate cu cerințele de raportare statistică naționale ale acestora. BCN se asigură că mecanismele naționale de raportare impun agenților raportori suplimentari să respecte cerințe care sunt echivalente articolelor 6-8, articolului 10 alineatul (3) și articolelor 11-12 din prezentul regulament. BCN se asigură că aceste mecanisme de raportare furnizează informațiile statistice solicitate și permit verificarea cu precizie a respectării standardelor minime prevăzute în anexa IV.

▼ B*Articolul 4***Respectarea termenelor****▼ M2**

(1) În cazul în care BCN decide, în conformitate cu articolul 3 alineatul (3), ca agenții raportori să raporteze informațiile statistice specificate în anexele I, II și III direct către BCE, agenții raportori transmit zilnic aceste informații către BCE, între ora 18.00 în data tranzacției și ora 7.00 ora Europei Centrale (CET) ⁽¹⁾, în prima zi de decontare TARGET2 după data tranzacției.

(2) În orice alt caz decât cel de la alineatul (1), BCN transmit zilnic către BCE informațiile statistice zilnice privind piața monetară, astfel cum se specifică la anexele I, II și III, pe care le primesc de la agenții raportori selectați în conformitate cu articolul 2 alineatele (2), (3) și (4) sau de la agenți raportori suplimentari selectați în conformitate cu articolul 2 alineatul (6), înainte de ora 7.00 CET în prima zi de decontare TARGET2 după data tranzacției.

▼ B

(3) BCN decid până când trebuie să primească date de la agenții raportori pentru a putea respecta termenele de raportare prevăzute la alineatul (2) și informează corespunzător agenții raportori.

(4) Atunci când un termen prevăzut la alineatul (1) sau (2) cade într-o zi în care TARGET2 este închis, termenul este prelungit până în următoarea zi în care TARGET2 funcționează, astfel cum se anunță pe website-ul BCE.

▼ M2

(5) La evaluarea măsurii în care un agent raportor a îndeplinit cerințele prevăzute la prezentul articol, încălcarea oricăruia dintre standardele minime de transmitere stabilite în anexa IV punctul 1 subpunctele (i)-(ii) constituie un caz de nerespectare a aceluiași tip de cerință de raportare în scopul stabilirii nerespectării în cadrul BCE privind nerespectarea.

⁽¹⁾ CET ia în considerare trecerea la ora de vară a Europei Centrale.

▼M2**▼B***Articolul 6***Fuziuni, divizări, reorganizări și insolvențe**

(1) În cazul unei fuziuni, divizări, creări de întreprinderi derivate (*spin-off*) sau al oricărui alt tip de reorganizare care ar putea afecta îndeplinirea obligațiilor sale statistice, agentul raportor în cauză informează BCE și BCN relevantă, odată ce intenția de a pune în aplicare o astfel de operațiune a fost făcută publică, într-un interval de timp corespunzător, anterior producerii de efecte, cu privire la procedurile planificate pentru a îndeplini cerințele de raportare statistică stabilite în prezentul regulament. De asemenea, agentul raportor notifică BCE și BCN relevantă în termen de 14 zile de la finalizarea unei asemenea operațiuni.

(2) În cazul în care un agent raportor fuzionează cu altă entitate prin absorbție, astfel cum se definește în a treia Directivă 2011/35/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾, iar una dintre entitățile care fuzionează era un agent raportor, entitatea care rezultă în urma fuziunii continuă raportarea în temeiul prezentului regulament.

(3) În cazul în care un agent raportor fuzionează cu altă entitate prin constituirea unei noi societăți, astfel cum se definește în Directiva 2011/35/UE, iar una dintre entitățile care fuzionează era un agent raportor, entitatea care rezultă raportează în temeiul prezentului regulament în cazul în care se încadrează în definiția agentului raportor.

(4) În cazul în care un agent raportor se divizează în două sau mai multe entități prin absorbție sau prin constituirea de noi societăți, astfel cum se definește în a șasea Directivă 82/891/CEE a Consiliului⁽²⁾, iar una din entitățile noi este un agent raportor, entitatea nouă raportează în temeiul prezentului regulament. De asemenea, divizarea include o operațiune de creare de întreprinderi derivate (*spin-off*) prin care un agent raportor transferă o parte sau totalitatea activelor și pasivelor sale către o societate nouă în schimbul acțiunilor la noua societate.

(5) În cazul în care un agent raportor devine insolubil, își pierde licența bancară sau încetează în alt mod să desfășoare activități bancare, astfel cum confirmă autoritatea de supraveghere competentă, acesta nu mai este obligat să raporteze în temeiul prezentului regulament.

(6) În sensul alineatului (5), un agent raportor este considerat insolubil în cazul apariției unuia sau mai multora dintre evenimentele următoare:

- (a) efectuează o cesiune generală în beneficiul creditorilor sau în scopul intrării într-o reorganizare, tranzacție judiciară sau concordat cu creditorii;

⁽¹⁾ Directiva 2011/35/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind fuziunile societăților comerciale pe acțiuni (JO L 110, 29.4.2011, p. 1).

⁽²⁾ A șasea Directivă 82/891/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1982 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind divizarea societăților comerciale pe acțiuni (JO L 378, 31.12.1982, p. 47).

▼B

- (b) admite în scris că este în imposibilitatea de a-și plăti datoriile la scadență;
- (c) solicită, consimte sau acceptă numirea oricărui administrator fiduciar, administrator, administrator judiciar, lichidator sau a oricărei persoane cu funcție echivalentă pentru acesta sau asupra întregii proprietăți ori asupra unei părți semnificative a acesteia;
- (d) se depune la o instanță, la un alt organism competent sau la o altă autoritate competentă o cerere de intrare în insolvență cu privire la acest agent raportor (alta decât cea depusă de o contraparte cu privire la orice obligație a agentului raportor față de acea contraparte);
- (e) este lichidat sau devine insolvabil (sau intră în proceduri analoage) ori acesta sau orice autoritate publică sau altă entitate sau persoană solicită reorganizarea, tranzacția judiciară, concordatul, reeșalonarea datoriilor, administrarea, lichidarea, dizolvarea sau o măsură similară în baza unui act normativ, legi sau reglementări actuale sau viitoare, o astfel de solicitare (cu excepția unei cereri de lichidare sau de orice altă procedură analoagă pentru care nu se aplică o perioadă de 30 de zile) nefiind suspendată sau respinsă în termen de 30 de zile de la depunerea acesteia;
- (f) numirea unui administrator fiduciar, administrator, administrator judiciar, lichidator sau a oricărei persoane cu funcție echivalentă pentru acesta sau asupra întregii proprietăți ori asupra unei părți semnificative a acesteia; sau
- (g) convocarea oricărei adunări a creditorilor în scopul analizării unui acord voluntar (sau a oricărei proceduri analoage).

*Articolul 7***Dispoziții privind confidențialitatea**

(1) La primirea și prelucrarea în temeiul prezentului regulament a unor date care conțin informații confidențiale, inclusiv partajarea acestor date cu alte BCN din zona euro, BCE și BCN aplică standardele pentru protecția și utilizarea informațiilor statistice confidențiale stabilite la articolele 8 și 8c din Regulamentul (CE) nr. 2533/98.

(2) Sub rezerva alineatului (1), orice informații confidențiale cuprinse în datele statistice colectate de către BCE sau o BCN în temeiul prezentului regulament nu sunt transmise sau partajate în alt mod cu orice autoritate sau terț în afară de BCE și BCN din zona euro, cu excepția cazului în care agentul raportor în cauză și-a dat în prealabil acordul scris expres, iar BCE sau BCN relevantă, după caz, a semnat un acord de confidențialitate adecvat cu acel agent raportor.

*Articolul 8***Verificare și colectare obligatorie**

BCE și BCN, după caz, au dreptul de a verifica și, dacă este necesar, de a colecta în mod obligatoriu informațiile pe care agenții raportori le furnizează în conformitate cu cerințele de raportare statistică prevăzute la articolul 3 și în anexele I, II și III la prezentul regulament. În special, acest drept poate fi exercitat atunci când un agent raportor nu îndeplinește standardele de transmitere, de acuratețe, de conformitate cu conceptele și de revizuire prevăzute în anexa IV. De asemenea, se aplică articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 2533/98.

Articolul 9

Procedură simplificată de modificare

Ținând seama de opiniile Comitetului de statistică al SEBC, Comitetul executiv al BCE poate aduce modificări tehnice anexelor la prezentul regulament, cu condiția ca acestea să nu modifice cadrul conceptual de bază și să nu afecteze sarcina de raportare a agenților raportori. Comitetul executiv informează fără întârzieri nejustificate Consiliul guvernatorilor cu privire la orice astfel de modificare.

Articolul 10

Prima raportare

(1) În cazul agenților raportori selectați în conformitate cu articolul 2 alineatul (2), prima raportare în temeiul prezentului regulament, sub rezerva dispozițiilor tranzitorii din articolul 12, începe cu date pentru 1 aprilie 2016.

(2) În cazul agenților raportori selectați în conformitate cu articolul 2 alineatele (3) și (4), prima raportare în temeiul prezentului regulament începe la data comunicată agentului raportor de către BCE sau BCN relevantă în conformitate cu articolul 2 alineatul (5) și, în orice caz, nu mai devreme de 12 luni de la adoptarea deciziei Consiliului guvernatorilor în conformitate cu articolul 2 alineatele (3) sau (4).

(3) De asemenea, atunci când sunt selectați agenți raportori reprezentativi în conformitate cu articolul 2 alineatul (4), un agent raportor reprezentativ poate transmite BCE sau BCN relevante o cerere scrisă de amânare temporară a datei primei raportări, motivând această întârziere. Amânarea solicitată poate fi acordată pentru până la șase luni, cu posibile prelungiri de până la șase luni. BCE sau BCN relevantă poate accepta să amâne data primei raportări pentru agentul raportor reprezentativ solicitant în cazul în care consideră justificată această întârziere. De asemenea, în cazul în care agentul raportor reprezentativ nu are date de raportat sau are numai date care sunt considerate nereprezentative atât de BCE, cât și de BCN la data primei raportări, BCN poate accepta să-l scutească de la aplicarea datei primei raportări. Această scutire poate fi acordată de BCN numai în cooperare cu BCE, dacă atât BCE, cât și BCN consideră cererea justificată, iar aceasta nu periclitează reprezentativitatea eșantionului raportor.

(4) În cazul IFM selectate ca agenți raportori suplimentari în conformitate cu articolul 2 alineatul (6), prima raportare în temeiul prezentului regulament începe la data comunicată de BCN agentului raportor suplimentar în conformitate cu articolul 2 alineatul (6).

Articolul 11

Clauză de revizuire periodică

BCE revizuieste punerea în aplicare a prezentului regulament la 12 luni de la prima raportare și elaborează un raport în această privință. În conformitate cu recomandările din raport, aceasta poate majora sau reduce numărul de agenți raportori și/sau cerințele de raportare statistică. După această revizuire inițială, vor avea loc actualizări periodice ale unităților de observare statistică efective cu obligații de raportare o dată la doi ani.

▼B

Articolul 12

Dispoziție tranzitorie

În perioada de la 1 aprilie 2016 la 1 iulie 2016 agenții raportori vor putea raporta BCE sau BCN relevante statistici referitoare la piețele monetare pentru anumite, dar nu pentru toate zilele relevante. BCE sau BCN relevantă poate specifica zilele pentru care este solicitată raportarea.

Articolul 13

Dispoziții finale

Prezentul regulament intră în vigoare la 1 ianuarie 2015.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

▼ **M2***ANEXA I***Sistem de raportare pentru statisticile referitoare la piețele monetare în ceea ce privește tranzacțiile garantate**

PARTEA 1

TIP DE INSTRUMENTE

Agenții raportori raportează către Banca Centrală Europeană (BCE) sau banca centrală națională (BCN) relevantă toate acordurile de răscumpărare și tranzacțiile inițiate în cadrul acestora, inclusiv operațiunile repo tripartite, care sunt exprimate în euro cu o scadență de până la un an inclusiv (definite drept tranzacțiile cu o scadență de cel mult 397 de zile după data decontării), între agentul raportor și societăți financiare (cu excepția băncilor centrale atunci când tranzacția nu este în scopuri de investiții), administrația publică sau societăți nefinanciare clasificate ca „interbancare” în conformitate cu cadrul Basel III LCR. Tranzacțiile intragrup sunt excluse.

PARTEA 2

TIP DE DATE

1. Tipul de date bazate pe tranzacții ⁽¹⁾ care trebuie raportate pentru fiecare tranzacție:

Câmp	Descrierea datelor	Opțiuni de raportare alternativă (dacă este cazul) și alte rezerve
Statutul tranzacției raportate	Acest atribut precizează dacă tranzacția este o tranzacție nouă, o modificare a unei tranzacții raportate anterior, o anulare sau o corectare a unei tranzacții raportate anterior.	
Statutul privind novația	Acest atribut precizează dacă tranzacția este o novație.	
Identificatorul unic al tranzacției	Codul unic care permite identificarea unei tranzacții în respectivul segment de piață.	Raportarea acestui câmp este necesară, dacă este disponibil.
Identificarea internă a tranzacției	Identificatorul intern unic al tranzacției utilizat de agentul raportor pentru fiecare tranzacție. Identificarea internă a tranzacției este unică pentru fiecare tranzacție raportată la nivel de segment de piață monetară și agent de raportare.	
Identificarea internă conexă a tranzacției	Identificatorul intern unic al tranzacției utilizat de agentul raportor pentru tranzacția inițială care a fost ulterior novată.	Raportarea acestui câmp este obligatorie, atunci când este aplicabil.
Identificarea internă a tranzacției atribuită de contraparte	Identificarea internă a tranzacției atribuită de contrapartea agentului raportor aceleiași tranzacții.	Raportarea acestui câmp este necesară, dacă este disponibil.

⁽¹⁾ Standardele de raportare electronică și specificațiile tehnice ale datelor sunt stabilite separat. Acestea sunt disponibile pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu

▼ M2

Câmp	Descrierea datelor	Opțiuni de raportare alternativă (dacă este cazul) și alte rezerve
Identificarea contrapărții	Un cod de identificare utilizat pentru a recunoaște contrapartea agentului raportor pentru tranzacția raportată.	Codul LEI (identificatorul persoanei juridice) trebuie utilizat în toate împrejurările în care contrapărții i-a fost atribuit un asemenea identificator. Sectorul contrapărții și localizarea contrapărții trebuie raportate dacă nu este atribuit un cod LEI.
Sectorul contrapărții	Sectorul instituțional al contrapărții.	Obligativ în cazul în care nu este furnizată identificarea contrapărții.
Localizarea contrapărții	Codul de țară al Organizației Internaționale de Standardizare (ISO) pentru țara în care este înregistrată contrapartea.	Obligativ în cazul în care nu este furnizată identificarea contrapărții.
Identificarea agentului tripartit	Identificatorul contrapărții pentru agentul tripartit.	Raportarea acestui câmp este necesară pentru tranzacțiile tripartite. Codul LEI trebuie utilizat în toate împrejurările în care agentului i-a fost atribuit un asemenea identificator.
Data raportării	Data și ora de început și de sfârșit ale perioadei la care se referă datele privind tranzacțiile din fișier.	
Marca temporală electronică	Momentul în care o tranzacție este încheiată sau înregistrată.	
Data tranzacției	Data la care părțile încheie tranzacția financiară.	
Data decontării	Data la care numerarul este transmis inițial în schimbul activului, astfel cum s-a convenit prin contract.	În cazul unei reinnoiri a unor tranzacții de răscumpărare pe bază deschisă, aceasta este data la care reinnoirea se decontează, chiar dacă nu are loc un schimb de numerar.
Data scadenței	Data răscumpărării, respectiv data la care numerarul trebuie rambursat sau primit în schimbul activului depus sau primit drept colateral.	
Tipul tranzacției	Acest atribut precizează dacă tranzacția se desfășoară pentru luarea sau darea de numerar cu împrumut.	
Valoarea nominală a tranzacției	Suma în euro dată sau luată cu împrumut inițial.	
Tipul de rată	Pentru a identifica dacă instrumentul are o rată fixă sau variabilă.	

▼ M2

Câmp	Descrierea datelor	Opțiune de raportare alternativă (dacă este cazul) și alte rezerve
Rata tranzacției	Rata dobânzii, exprimată în conformitate cu convenția ACT/360 a piețelor monetare, la care a fost încheiat acordul de răscumpărare și la care este remunerat numerarul împrumutat.	Raportarea acestui câmp este necesară numai pentru instrumentele cu rată fixă.
Indicele ratei de referință	Numărul internațional de identificare a valorilor mobiliare (<i>International Securities Identification Number</i> – ISIN) al ratei de referință de bază în funcție de care sunt calculate plățile periodice ale dobânzii.	Raportarea acestui câmp este necesară numai pentru instrumentele cu rată variabilă.
Marja în puncte de bază	Numărul de puncte de bază adăugate (dacă este pozitiv) la rata de referință de bază sau scăzute (dacă este negativ) din aceasta pentru a calcula rata efectivă a dobânzii aplicabilă pentru o anumită perioadă la emiterea instrumentului cu rată variabilă.	Raportarea acestui câmp este necesară numai pentru instrumentele cu rată variabilă.
Numărul ISIN al colateralului	Numărul ISIN al activului constituit drept colateral.	Raportarea acestui câmp este opțională pentru acordurile de răscumpărare tripartite care nu sunt efectuate în schimbul unui coș de valori mobiliare pentru care există un număr ISIN generic sau pentru tipurile de colateral pentru care nu este disponibil un număr ISIN. Atunci când nu este furnizat numărul ISIN al activului adus în garanție, trebuie furnizate tipul de colateral, sectorul emitentului de colateral și portofoliul de colateral.
Portofoliul de colateral	Pentru a se indica dacă activul constituit drept colateral este un portofoliu de colateral.	
Tipul de colateral	Pentru a se identifica clasa de active constituită drept colateral.	Obligatoriu în cazul în care nu este furnizat numărul ISIN al colateralului.
Sectorul emitentului de colateral	Sectorul instituțional al emitentului colateralului.	Obligatoriu în cazul în care nu este furnizat numărul ISIN al colateralului.
Indicatorul colateralului special	Pentru a identifica toate acordurile de răscumpărare desfășurate cu colateral general și cele desfășurate cu colateral special.	A se raporta numai dacă este fezabil pentru agentul raportor.
Valoarea nominală a colateralului	Valoarea nominală în euro a activelor constituite drept colateral.	Opțional pentru operațiuni repo tripartite și pentru orice tranzacție în care activele constituite drept colateral nu sunt identificate printr-un număr ISIN.
Marja de ajustare a colateralului	O măsură de control al riscurilor aplicată colateralului suport, unde valoarea acestui colateral se calculează ca valoare de piață a activelor minus un anumit procent (marjă de ajustare).	Raportarea acestui câmp este necesară pentru tranzacțiile cu colateral unic, în rest este opțională.

▼ M2

2. Prag de semnificație

Tranzacțiile încheiate cu societățile nefinanciare ar trebui raportate numai atunci când sunt încheiate cu societăți nefinanciare clasificate ca „interbancare” pe baza cadrului Basel III LCR ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ A se vedea „Basel III: Indicele de acoperire a lichidității și instrumentele de monitorizare a riscurilor legate de lichiditate” (*Basel III: The Liquidity Coverage Ratio and liquidity risk monitoring tools*), Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară, ianuarie 2013, pp. 23-27, disponibil pe website-ul Băncii Reglementelor Internaționale, la adresa www.bis.org

▼ **M2***ANEXA II***Sistem de raportare pentru statisticile referitoare la piețele monetare în ceea ce privește tranzacțiile negarantate**

PARTEA 1

TIP DE INSTRUMENTE

1. Agenții raportori raportează către Banca Centrală Europeană (BCE) sau banca centrală națională (BCN) relevantă:

- (a) toate împrumuturile luate utilizând instrumentele definite în tabelul de mai jos, care sunt exprimate în euro cu o scadență de până la un an inclusiv (definite drept tranzacțiile cu o scadență de cel mult 397 de zile după data decontării), de agentul raportor de la societăți financiare (cu excepția băncilor centrale atunci când tranzacția nu este în scopuri de investiții), administrația publică sau societăți nefinanciare clasificate ca „inter-bancare” în conformitate cu cadrul Basel III LCR;
- (b) toate tranzacțiile de creditare exprimate în euro acordate altor instituții de credit cu o scadență de până la un an inclusiv (definite drept tranzacțiile cu o scadență de cel mult 397 de zile după data decontării) prin depozite negarantate sau depozite la vedere sau prin cumpărarea de la instituțiile de credit emitente de efecte de comerț, certificate de depozit, valori mobiliare cu rată variabilă și alte titluri de natura datoriei cu o scadență de până la un an.

În sensul punctului 1 literele (a) și (b) de mai sus, tranzacțiile intragrup sunt excluse.

2. Tabelul de mai jos oferă o descriere standard detaliată a categoriilor de instrumente pentru tranzacțiile pentru care agenții raportori trebuie să transmită raportări BCE. În cazul în care agenții raportori trebuie să raporteze tranzacțiile către BCN ale acestora, BCN relevantă ar trebui să transpună aceste descrieri ale categoriilor de instrumente la nivel național în conformitate cu prezentul regulament.

Tipul de instrument	Descriere
Depozite	Depozite negarantate purtătoare de dobândă (inclusiv depozite la vedere, dar exclusiv conturile curente) care sunt fie rambursabile la cerere, fie au o scadență de cel mult un an, respectiv cel mult 397 de zile de la data decontării, și care sunt fie luate cu împrumut, fie plasate de agentul raportor.
Depozit la vedere/Sume la vedere	Conturi de numerar cu modificări zilnice ale ratei dobânzii aplicabile, care generează plăți ale dobânzii sau calcule la intervale regulate, și cu o perioadă de notificare pentru retragerea banilor. Cont de economii cu o perioadă de notificare pentru retragerea banilor.
Certificat de depozit	Un instrument de natura datoriei cu rată fixă a dobânzii, în formă negociabilă sau nu, emis de o IFM, care dă dreptul titularului la o rată specifică fixă a dobânzii pe o durată fixă definită, de până la un an, respectiv cel mult 397 de zile de la data decontării, și care este fie purtător de dobânzi, fie cu discount.
Efecte de comerț	Un instrument de natura datoriei negarantat emis de o IFM, care are o scadență de cel mult un an, respectiv cel mult 397 de zile de la data decontării, care este fie purtător de dobânzi, fie cu discount.
Titluri pe termen scurt garantate cu active	Un instrument de natura datoriei emis de o IFM, care are o scadență de cel mult un an, respectiv cel mult 397 de zile de la data decontării, care este fie purtător de dobânzi, fie cu discount, și care este garantat de un anumit tip de colateral.

▼ M2

Tipul de instrument	Descriere
Valoare mobilă cu rată variabilă	Un instrument de natura datoriei pentru care plățile periodice ale dobânzii se calculează pe baza valorii, respectiv prin fixarea unei rate de referință de bază, precum rata dobânzii interbancare oferită la operațiunile în euro (<i>Euro Interbank Offered Rate – Euribor</i>), la date predefinite cunoscute drept date de fixare, și care are o scadență de cel mult un an, respectiv cel mult 397 de zile de la data decontării.
Alte titluri de natura datoriei pe termen scurt	Valori mobiliare nesubordonate, altele decât titlurile de participație, cu o scadență de până la un an, respectiv cel mult 397 de zile de la data decontării, emise de agenții raportori, care sunt instrumente negociabile și tranzacționate în mod obișnuit pe piețele secundare sau care pot fi compensate pe piață și care nu conferă deținătorului vreun drept de proprietate asupra instituției emitente. Acest post include: <p>(a) valori mobiliare care conferă deținătorului un drept necondiționat la un venit fix sau determinat prin contract sub forma plății de cupoane și/sau a unei sume fixe stabilite la o anumită dată (sau date) sau începând de la o dată definită la momentul emisiunii;</p> <p>(b) instrumente nenegociabile emise de agenții raportori care, ulterior, devin negociabile și ar trebui reclassificate ca „titluri de natura datoriei”.</p>

PARTEA 2

TIP DE DATE

1. Tipul de date bazate pe tranzacții ⁽¹⁾ care trebuie raportate pentru fiecare tranzacție:

Câmp	Descrierea datelor	Opțiuni de raportare alternativă (dacă este cazul) și rezerve suplimentare
Statutul tranzacției raportate	Acest atribut precizează dacă tranzacția este o tranzacție nouă, o modificare a unei tranzacții raportate anterior, o anulare sau o corectare a unei tranzacții raportate anterior.	
Statutul privind novația	Acest atribut precizează dacă tranzacția este o novație.	
Identificatorul unic al tranzacției	Codul unic care permite identificarea unei tranzacții în respectivul segment de piață.	Raportarea acestui câmp este necesară, dacă este disponibil.
Identificarea internă a tranzacției	Identificatorul intern unic al tranzacției utilizat de agentul raportor pentru fiecare tranzacție. Identificarea internă a tranzacției este unică pentru fiecare tranzacție raportată la nivel de segment de piață monetară și agent de raportare.	
Identificarea internă conexă a tranzacției	Identificatorul intern unic al tranzacției utilizat de agentul raportor pentru tranzacția inițială care a fost ulterior novată.	Raportarea acestui câmp este obligatorie, atunci când este aplicabil.
Identificarea internă a tranzacției atribuită de contraparte	Identificarea internă a tranzacției atribuită de contrapartea agentului raportor aceleiași tranzacții.	Raportarea acestui câmp este necesară, dacă este disponibil.

⁽¹⁾ Standardele de raportare electronică și specificațiile tehnice ale datelor sunt stabilite separat. Acestea sunt disponibile pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu

▼ M2

Câmp	Descrierea datelor	Opțiuni de raportare alternativă (dacă este cazul) și rezerve suplimentare
Identificarea contrapărții	Un cod de identificare utilizat pentru a recunoaște contrapartea agentului raportor pentru tranzacția raportată.	Codul LEI (identificatorul persoanei juridice) trebuie utilizat în toate împrejurările în care contrapărții i-a fost atribuit un asemenea identificator. Sectorul contrapărții și localizarea contrapărții trebuie raportate dacă nu este atribuit un cod LEI.
Sectorul contrapărții	Sectorul instituțional al contrapărții.	Obligatoriu în cazul în care nu este furnizată identificarea contrapărții.
Localizarea contrapărții	Codul de țară al Organizației Internaționale de Standardizare (ISO) pentru țara în care este înregistrată contrapartea.	Obligatoriu în cazul în care nu este furnizată identificarea contrapărții.
Data raportării	Data și ora de început și de sfârșit ale perioadei la care se referă datele privind tranzacțiile din fișier.	
Marca temporală electronică	Momentul în care o tranzacție este încheiată sau înregistrată.	
Data tranzacției	Data la care părțile încheie tranzacția financiară raportată.	
Data decontării	Data la care suma de bani este transmisă de contrapărți sau la care se decontează cumpărarea sau vânzarea unui instrument de natura datoriei.	În cazul depozitelor la vedere și al altor împrumuturi/credite negarantate rambursabile la cerere, data la care depozitul este reinnoit (respectiv la care ar fi fost rambursat dacă ar fi fost închis și nu ar fi fost reinnoit).
Data scadenței	Data la care suma de bani trebuie rambursată de către debitor creditorului sau la care un instrument de natura datoriei ajunge la scadență și trebuie rambursat.	
Tipul de instrument	Instrumentul prin care are loc creditarea.	
Tipul tranzacției	Acest atribut precizează dacă tranzacția constă în luare de numerar cu împrumut sau în dare de numerar cu împrumut.	
Valoarea nominală a tranzacției	Suma de bani în euro dată sau luată cu împrumut în depozite. În cazul titlurilor de natura datoriei, este valoarea nominală a valorii mobiliare emise/cumpărate.	
Prețul de încheiere al tranzacției	Prețul brut (respectiv, prețul care include orice dobândă acumulată) la care valoarea mobilă este emisă sau tranzacționată, în puncte procentuale.	A se raporta ca 100 pentru depozitele negarantate.

▼ M2

Câmp	Descrierea datelor	Opțiuni de raportare alternativă (dacă este cazul) și rezerve suplimentare
Tipul de rată	Pentru a identifica dacă instrumentul are o rată fixă sau variabilă.	
Rata tranzacției	Rata dobânzii, exprimată în conformitate cu convenția ACT/360 a piețelor monetare, la care a fost efectuat depozitul și la care este remunerată suma în numerar dată cu împrumut. În cazul instrumentelor de natura datoriei, aceasta este rata efectivă a dobânzii, exprimată în conformitate cu convenția ACT/360 a piețelor monetare, la care a fost emis sau cumpărat instrumentul.	Raportarea acestui câmp este necesară numai pentru instrumentele cu rată fixă.
Indicele ratei de referință	Numărul internațional de identificare a valorilor mobiliare (<i>International Securities Identification Number – ISIN</i>) al ratei de referință de bază în funcție de care sunt calculate plățile periodice ale dobânzii.	Raportarea acestui câmp este necesară numai pentru instrumentele cu rată variabilă.
Marja în puncte de bază	Numărul de puncte de bază adăugate (dacă este pozitiv) la indicele ratei de referință sau scăzute (dacă este negativ) din acesta pentru a calcula rata efectivă a dobânzii aplicabilă pentru o anumită perioadă la emiterea instrumentului cu rată variabilă.	Raportarea acestui câmp este necesară numai pentru instrumentele cu rată variabilă.
Opțiuni de cumpărare sau de vânzare	Pentru a identifica dacă instrumentul are o opțiune de cumpărare sau o opțiune de vânzare.	Raportarea acestui câmp este necesară numai pentru instrumentele care pot fi răscumpărate/lichidate înainte de scadență.
Prima dată de exercitare a opțiunii de cumpărare/vânzare	Prima dată la care opțiunea de cumpărare sau opțiunea de vânzare poate fi exercitată.	Raportarea acestui câmp este necesară numai pentru instrumentele cu o opțiune de cumpărare sau o opțiune de vânzare care poate fi exercitată la una sau mai multe date predefinite.
Perioadă de preaviz pentru cumpărare/vânzare	Numărul de zile calendaristice pe care deținătorul/emitentul instrumentului le va acorda emitentului/deținătorului instrumentului înainte de exercitarea opțiunii de vânzare/cumpărare.	Raportarea acestui câmp este necesară numai pentru toate instrumentele/tranzacțiile cu o perioadă de preaviz pentru opțiunea de cumpărare/vânzare și pentru depozitele rambursabile cu o perioadă de preaviz convenită în prealabil.

2. Prag de semnificație:

Tranzacțiile încheiate cu societățile nefinanciare ar trebui raportate numai atunci când sunt încheiate cu societăți nefinanciare clasificate ca „inter-bancare” pe baza cadrului Basel III LCR.

▼ **M2***ANEXA III***Sistem de raportare pentru statisticile referitoare la piețele monetare în ceea ce privește tranzacțiile cu instrumente financiare derivate**

PARTEA 1

TIP DE INSTRUMENTE

Agenții raportori raportează către Banca Centrală Europeană (BCE) sau banca centrală națională (BCN) relevantă:

- (a) toate tranzacțiile de swap pe cursul de schimb, în care se cumpără/vinde euro la vedere în schimbul unei monede străine și se vinde/cumpără înapoi la o dată forward la un curs de schimb valutar forward convenit în prealabil cu o scadență de până la un an inclusiv (definite drept tranzacțiile cu o scadență de cel mult 397 zile de la data decontării componente la vedere a tranzacției de swap pe cursul de schimb), între agentul raportor și societăți financiare (cu excepția băncilor centrale atunci când tranzacția nu este în scopuri de investiții), administrația publică sau societăți nefinanciare clasificate ca „interbancare” în conformitate cu cadrul Basel III LCR;
- (b) tranzacții swap pe indicii ratei dobânzii overnight (*overnight index swaps*) (OIS) exprimate în euro între agentul raportor și societăți financiare (cu excepția băncilor centrale atunci când tranzacția nu este în scopuri de investiții), administrația publică sau societăți nefinanciare clasificate ca „interbancare” în conformitate cu cadrul Basel III LCR.

În sensul literelor (a) și (b) de mai sus, tranzacțiile intragrup sunt excluse.

PARTEA 2

TIP DE DATE

1. Tipul de date bazate pe tranzacții ⁽¹⁾ pentru tranzacțiile de swap pe cursul de schimb care trebuie raportate pentru fiecare tranzacție:

Câmp	Descrierea datelor	Opțiuni de raportare alternativă (dacă este cazul) și alte rezerve
Statutul tranzacției raportate	Acest atribut precizează dacă tranzacția este o tranzacție nouă, o modificare a unei tranzacții raportate anterior, o anulare sau o corectare a unei tranzacții raportate anterior.	
Statutul privind novația	Acest atribut precizează dacă tranzacția este o novație.	
Identificatorul unic al tranzacției	Codul unic care permite identificarea unei tranzacții în respectivul segment de piață.	Raportarea acestui câmp este necesară, dacă este disponibil.
Identificarea internă a tranzacției	Identificatorul intern unic al tranzacției utilizat de agentul raportor pentru fiecare tranzacție. Identificarea internă a tranzacției este unică pentru fiecare tranzacție raportată la nivel de segment de piață monetară și agent de raportare.	

⁽¹⁾ Standardele de raportare electronică și specificațiile tehnice ale datelor sunt stabilite separat. Acestea sunt disponibile pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu

▼ M2

Câmp	Descrierea datelor	Opțiune de raportare alternativă (dacă este cazul) și alte rezerve
Identificarea internă conexă a tranzacției	Identificatorul intern unic al tranzacției utilizat de agentul raportor pentru tranzacția inițială care a fost ulterior novată.	Raportarea acestui câmp este obligatorie, atunci când este aplicabil.
Identificarea internă a tranzacției atribuită de contraparte	Identificarea internă a tranzacției atribuită de contrapartea agentului raportor aceleiași tranzacții.	Raportarea acestui câmp este necesară, dacă este disponibil.
Identificarea contrapărții	Un cod de identificare utilizat pentru a recunoaște contrapartea agentului raportor pentru tranzacția raportată.	Codul LEI (identificatorul persoanei juridice) trebuie utilizat în toate împrejurările în care contrapărții i-a fost atribuit un asemenea identificator. Sectorul contrapărții și localizarea contrapărții trebuie raportate dacă nu este atribuit un cod LEI.
Sectorul contrapărții	Sectorul instituțional al contrapărții.	Obligativ în cazul în care nu este furnizat codul contrapărții.
Localizarea contrapărții	Codul de țară al Organizației Internaționale de Standardizare (ISO) pentru țara în care este înregistrată contrapartea.	Obligativ în cazul în care nu este furnizată identificarea contrapărții.
Data raportării	Data și ora de început și de sfârșit ale perioadei la care se referă datele privind tranzacțiile din fișier.	
Marca temporală electronică	Momentul în care o tranzacție este încheiată sau înregistrată.	
Data tranzacției	Data la care părțile încheie tranzacția financiară raportată.	
Data valorii la vedere	Data la care o parte vinde celeilalte părți o cantitate specificată dintr-o monedă specificată în schimbul plății unei sume convenite dintr-o monedă specificată diferită, pe baza unui curs de schimb valutar cunoscut drept cursul de schimb valutar la vedere.	
Data scadenței	Data la care tranzacția de swap pe cursul de schimb expiră, iar moneda vândută la data valorii la vedere este răscumpărată.	
Tipul de tranzacție valutară	Acest atribut precizează dacă suma în euro raportată la valoarea nominală a tranzacției este cumpărată sau vândută la data valorii la vedere. Acesta ar trebui să se refere la operațiunea cu euro la vedere, respectiv dacă euro este vândut sau cumpărat la data valorii la vedere.	

▼ M2

Câmp	Descrierea datelor	Opțiuni de raportare alternativă (dacă este cazul) și alte rezerve
Valoarea nominală a tranzacției	Valoarea nominală în euro a tranzacției de swap pe cursul de schimb.	
Codul monedei străine	Codul internațional ISO de trei cifre al monedei cumpărate/vândute în schimbul euro.	
Cursul de schimb valutar la vedere	Cursul de schimb valutar între euro și moneda străină aplicabil primei componente a tranzacției de swap pe cursul de schimb.	
Puncte forward valutare	Diferența dintre cursul de schimb valutar forward și cursul de schimb valutar la vedere exprimată în puncte de bază, cotate în conformitate cu convențiile predominante ale pieței pentru perechea valutară respectivă.	

2. Tipul de date bazate pe tranzacții pentru tranzacțiile OIS care trebuie raportate pentru fiecare tranzacție:

Câmp	Descrierea datelor	Opțiuni de raportare alternativă (dacă este cazul) și alte rezerve
Statutul tranzacției raportate	Acest atribut precizează dacă tranzacția este o tranzacție nouă, o modificare a unei tranzacții raportate anterior, o anulare sau o corectare a unei tranzacții raportate anterior.	
Statutul privind novația	Acest atribut precizează dacă tranzacția este o novație.	
Identificatorul unic al tranzacției	Codul unic care permite identificarea unei tranzacții în respectivul segment de piață.	Raportarea acestui câmp este necesară, dacă este disponibil.
Identificarea internă a tranzacției	Identificatorul intern unic al tranzacției utilizat de agentul raportor pentru fiecare tranzacție. Identificarea internă a tranzacției este unică pentru fiecare tranzacție raportată la nivel de segment de piață monetară și agent de raportare.	
Identificarea internă conexă a tranzacției	Identificatorul intern unic al tranzacției utilizat de agentul raportor pentru tranzacția inițială care a fost ulterior novată.	Raportarea acestui câmp este obligatorie, atunci când este aplicabil.
Identificarea internă a tranzacției atribuită de contraparte	Identificarea internă a tranzacției atribuită de contrapartea agentului raportor aceleiași tranzacții.	Raportarea acestui câmp este necesară, dacă este disponibil.

▼ M2

Câmp	Descrierea datelor	Opțiuni de raportare alternativă (dacă este cazul) și alte rezerve
Identificarea contrapărții	Un cod de identificare utilizat pentru a recunoaște contrapartea agentului raportor pentru tranzacția raportată.	Codul LEI trebuie utilizat în toate împrejurările în care contrapărții i-a fost atribuit un asemenea identificator. Sectorul contrapărții și localizarea contrapărții trebuie raportate dacă nu este atribuit un cod LEI.
Sectorul contrapărții	Sectorul instituțional al contrapărții.	Obligatori în cazul în care nu este furnizată identificarea contrapărții.
Localizarea contrapărții	Codul ISO de țară pentru țara în care este înregistrată contrapartea.	Obligatori în cazul în care nu este furnizată identificarea contrapărții.
Data raportării	Data și ora de început și de sfârșit ale perioadei la care se referă datele privind tranzacțiile din fișier.	
Marca temporală electronică	Momentul în care o tranzacție este încheiată sau înregistrată.	Opțional.
Data tranzacției	Data la care părțile încheie tranzacția financiară.	
Data inițială	Data la care se calculează rata overnight a componentei variabile.	
Data scadenței	Ultima dată a intervalului în care se calculează rata overnight compusă.	
Rată fixă a dobânzii	Rată fixă utilizată în calcularea profitului OIS.	
Tipul tranzacției	Acest atribut precizează dacă rata fixă a dobânzii este plătită sau primită de agentul raportor.	
Valoarea nominală a tranzacției	Valoarea nominală a OIS.	

3. Prag de semnificație:

Tranzacțiile încheiate cu societățile nefinanciare ar trebui raportate numai atunci când sunt încheiate cu societăți nefinanciare clasificate ca „inter-bancare” pe baza cadrului Basel III LCR.

▼ M3*ANEXA IV***Standarde minime ce trebuie aplicate de către unitățile de observare statistică efective cu obligații de raportare**

Agenții raportori trebuie să îndeplinească următoarele standarde minime pentru a respecta cerințele de raportare statistică ale Băncii Centrale Europene (BCE).

1. Standarde minime de transmitere:

- (i) raportarea trebuie să se efectueze la timp și în termenele stabilite de BCE și banca centrală națională (BCN) relevantă;
- (ii) forma și modul de prezentare a rapoartelor statistice trebuie să respecte cerințele tehnice de raportare stabilite de BCE și BCN relevantă;
- (iii) agentul raportor trebuie să furnizeze BCE și BCN relevante detaliile uneia sau mai multor persoane de contact;
- (iv) trebuie respectate specificațiile tehnice pentru transmiterea datelor către BCE și BCN relevantă.

2. Standarde minime de acuratețe:

- (i) informațiile statistice trebuie să fie corecte;
- (ii) agenții raportori trebuie să fie în măsură să furnizeze informații privind evoluțiile reflectate de datele transmise;
- (iii) informațiile statistice trebuie să fie complete și să nu conțină lacune continue și structurale; lacunele existente trebuie să fie semnalate, explicate BCE și BCN relevante și, acolo unde este cazul, completate cât mai curând posibil;
- (iv) agenții raportori trebuie să respecte dimensiunile, politica de rotunjire și zecimalele stabilite de BCE și BCN relevantă pentru transmiterea tehnică a datelor;
- (v) la orice comunicare transmisă de BCE sau BCN relevantă prin care li se solicită să confirme acuratețea informațiilor statistice sau să răspundă oricăror întrebări privind acuratețea acestora, agenții raportori trebuie să răspundă cu informațiile necesare în termenele stabilite de BCE sau de BCN relevantă.

3. Standarde minime de conformitate cu conceptele:

- (i) informațiile statistice trebuie să fie conforme cu definițiile și clasificările din prezentul regulament;
- (ii) în cazul unor abateri de la aceste definiții și clasificări, agenții raportori trebuie să monitorizeze și să cuantifice în mod regulat diferența dintre măsura utilizată și măsura prevăzută în prezentul regulament;
- (iii) agenții raportori trebuie să poată explica diferențele dintre datele transmise și cifrele pentru perioadele anterioare.

▼ **M3**

4. Standarde minime de revizuire:

Trebuie respectate politica și procedurile de revizuire stabilite de BCE și de BCN relevantă. Revizuirile care se abat de la revizuirile obișnuite trebuie să fie însoțite de note explicative.

5. Standarde minime pentru integritatea datelor:

- (i) informațiile statistice trebuie compilate și transmise de agenții raportori în mod imparțial și obiectiv;
- (ii) erorile din datele transmise trebuie corectate și comunicate BCE și BCN relevante de către agenții raportori cât mai curând posibil.